

Likavčan

Občasník

November 1996

Spravodaj obce

Čo nového v škole?

Predovšetkým začiatok nového školského roka v ktorom nastúpilo do pripravených tried 361 žiakov. Z Likavky je ich 218, z Valaskej Dubovej 79, z Martinčeka 54 a z Ružomberka 10, z nich 42 navštevuje elokované triedy vo Val. Dubovej. Oproti minulému školskému roku je to o 36 žiakov menej. Tento stav žiakov je zaujímavý aj z celkového populačného aspektu. Totiž v tomto školskom roku po prvý raz v existencii školy je otvorená len jedna prvá trieda s počtom žiakov len 22!

Pre tento školský rok je jedna mimoriadne závažná zmena, týkajúca sa žiakov a ich rodičov. Terajší žiaci 8. ročníka sa síce všetci zúčastnia prijímacieho pokračovania na stredné školy, ale z nich bude prijaté len 66,6%. Zvyšných 33,3% bude pokračovať už v základnej deväťročnej škole, ktorá sa začne stupňovite organizovať už od školského roka 1997/98. V ďalšom š. r. ju bude navštevovať už 66,6% a v školskom roku 1999/2000 už 100% všetkých školopovinných žiakov. Riaditeľstvo školy vytvára priebežne všetky priestorové, materiálne a personálne podmienky pre načrtnutý plynulý prechod na základnú deväťročnú školu. Závažným a dlhotrvajúcim problémom ostáva dokončenie rozostavanej prístavby školskej jedálne a školského klubu detí, bez nádejnejšej perspektívy. Navyše, z okolitého staveniska sa pomaly, ale s istotou vytvára verejné smetisko, čo výrazne devastuje priestory školy a jej areálu. Sme z tohto faktu veľmi, veľmi znepokojení. Podobne je to aj s veľmi rozsiahlym znečisťovaním priestoru pred vchodom do školy dospievajúcou mládežou. Uspokojuje nás, že nie sú napr. v krčmách, nepáchajú kriminálne skutky, ale ich až nehygienické znečisťovanie nás núti k nepríjemným opatreniam cestou obecnej polície a PZ SR. Chceme sa však tomu vyhnúť. Prosíme preto týchto mladých ľudí, ale najmä ich rodičov, aby považovali areál školy za dôstojný priestor, ktorý sa oplatí vážiť si. Napokon o nejaký čas tu budú chodiť ich deti a iste by boli nespokojní, keby mali chytať znečistené kľučky, keby ráno, čo ráno vchádzali do budov školy, telocvične cez hromady odpadkov, špakov a pod., ako v absolútne nekultúrnom svete. V

tomto kalendárnom roku sa nám podarilo zabezpečiť 950.000,- Sk na opravu dlažieb, sociálnych zariadení, ale najmä na rekonštrukciu strechy telocvične v sume 857.975,-Sk. V tejto súvislosti chcem poďakovať aj našim darcom, najmä Obecnému úradu v Likavke, Valaskej Dubovej, Martinčeku a najmä firme Rustro s. r. o., p. J. Brtkovi, p. I. Konfálovi a p. M. Slezákovi, p. P. Rázgovi za finančné dary pre aktivity žiakov školy. ZŠ v Likavke by s úctou privítala podobnú pomoc aj mnohých ďalších podnikateľov, ktorým sa darí vo všetkých troch obciach.

Mgr. Poliak Eduard

riaditeľ školy

Materská škola.

V poslednom období opäť veľa rodičov využíva možnosť umiestniť svoje dieťa v predškolskom zariadení. Zvýšili sa počty žiadostí o umiestnenie detí a nastala situácia, že počet prihlásených prevýšil kapacitu MŠ.

V škol. roku 1996/97 sme otvorili ďalšie oddelenie, ktoré pracuje len dopoludnia a deti sa na odpoľudňajšie činnosti zlučujú, nakoľko mnohé deti nezamestnaných matiek odchádzajú na obed domov.

K 1. 9. 1996 sme mali zapísaných 78 detí. Do MŠ sme prijali novú p. učiteľku Kočibálovú, ktorá sa vracia z MD a je rodáčkou z našej obce.

Pozmenilo sa i priestorové zariadenie MŠ. Deťom sa spríjemnilo prostredie i kultúrne stolovanie.

Taktiež chcem poukázať na neustále znehodnocovanie areálu predškolského zariadenia deťmi, ktoré sa potulujú bez dozoru. Zničené oplotenie detského parku, vytrhnuté dvere z oplotenia, vykradnutý dunajský piesok z pieskoviska, pokazený zámok na vchodovej bráne do MŠ, v čase zbierania gaštanov nahádzané množstvo palíc, skál.

Prosíme všetkých, ktorí sú svedkami výtržností, aby upozornili, alebo napomenuli deti, ktoré tieto nedôstojné činy vykonávajú.

Marta Bystričanová

riaditeľka

Pravda o sobáší

Denník Slovenská republika dňa 25. 7. 1996 uverejnil bez overenia si pravdivosti článok nášho občana so značkou I. M. Likavka. I keď nepodpísané listy a články ma veľmi nezaujímajú, po viacerých dopytoch občanov našich i cudzích a posledne i poslancov obecného zastupiteľstva, rozhodol som sa zaujať stanovisko hlavne preto, že pisateľ v ňom klame a v snahe poškodiť starostovi, kazí aj dobrú povesť obci Likavka. Pre Vaše oboznámenie uvádzam celý článok v neskrátenej podobe pod názvom:

“Už viem, koho (zasa) voliť nebudem!”

Som občanom obce Likavka, ktorá je jednou z najväčších obcí Liptova. Čo sa mi však na našom obecnom úrade prihodilo, bol pre mňa - a teraz už aj pre moju manželku - šok.

Prišli sme spolu asi mesiac pred termínom, v ktorom sme chceli spečatiť našu lásku, na obecný úrad s tým, že sa chceme zosobášiť v mojej rodnej obci, kde žijem už 35 rokov. Prekvapila ma už prvá reakcia našej matrikárky - aj prednostky obecného úradu - keď sa ma spýtala, či o tom vie pán farár. Otázku som “prepočul”. Poslala nás do kancelárie starostu. Ten reagoval na našu žiadosť tak, že nemáme na to pripravenú miestnosť, potom, že v priebehu 3 týždňov nám nemôže vyhovieť, lebo teraz sa pripravuje na detský folklórny festival. Povedal som, že sobáš môžeme mať týždeň po festivale, ale starosta oznámil, že našej žiadosti nevyhoví, lebo potom ide na dovolenku. Nakoniec ešte dodal, že on nie je platený od štátu - a je len jeho vecou či nám vyhovie.

Spolu s terajšou manželkou sme ostali šokovaní. Potom sme sa pobrali do blízkeho Ružomberka, kde nás (vo vyhovujúcom termíne) bez problémov zosobášili. Prirodzene, už s poplatkom 700,- Sk.

Vôbec mi nejde o ten poplatok. Chceli sme sa však sobášiť v mojej rodnej obci, čo náš starosta odmietol... Dnes - niekoľko týždňov po sobáší - sa pýtam pána starostu. Či nie je platený aj z mojich daní, ktoré - ako súkromný podnikateľ - odvádzam?

Či si nespomenul na svoj sľub a svoj predvolebný program, že sa bude starať o blaho všetkých občanov obce?

Či to nebolo obmedzovanie ľudských práv a slobôd? Som presvedčený, že keby som bol pri voľbách volil KDH, ktoré starostu do tejto funkcie “potislo”, bol by som mal po problémoch.

Opýtať by som sa chcel aj I. Sýkoru, predsedu združenia miest a obcí Slovenska: Aké kompetencie chcete od štátu, keď si vaši starostovia neplnia ani tie najzákladnejšie povinnosti, na ktoré kompetencie majú ???

Po tejto príhode som si však nie celkom istý, či by ma, nedaj Bože, v tejto obci pochovali, keďže som nevolil KDH.

Čo vy na to - pán predseda?

Ešte šťastie, že za 2 roky si budeme môcť zvoliť nového starostu...

I. M. Likavka

Čo k tomu dodať.

Začnem v slede článku. Pisateľ zrejme zabudol, že uvádzaný mesiac pred termínom, v ktorom chceli spečatiť ich lásku, prišli na Obecný úrad nie do Likavky, ale do Sliačov /odkiaľ pochádza jeho nová manželka/, kde žiadali o sobáš. Prečo sa tam neuskutočnil sobáš, pisateľ neuvádza. Ako ma informovali z Obecného úradu v Sliačoch, boli na sobáš pripravení, avšak už neprišli. Prečo?

Na Obecný úrad v Likavke prišli 19. júna, teda tesne pred termínom konania Detského folklórneho festivalu, ktorý sa konal 23. júna. Pre prípad nepriaznivého počasia museli byť pripravené všetky priestory v Kultúrnom dome pre prípadné núdzové vystúpenia a prijatie súborov i hostí. V ďalšom termíne 29. júna /týždeň po festivale v sobotu/ som taktiež nemohol vyhovieť, nakoľko som už mal dva mesiace predtým zabezpečený krátky dovolenkový pobyt mimo bydliska, a preto som ho odporučil, aby si vybral z ďalších dvoch poslancov oprávnených na uzavieranie občianskych sobášov, ktorý mu bude vyhovovať a bude ochotný v sobotu, ktorá nie je pracovným dňom /naviac bol cirkevný sviatok Petra a Pavla/ ísť sobášiť. Pisateľ však túto možnosť nevyužil a požiadal o sobáš v Ružomberku s poplatkom ako uvádza 700,- Sk. Úradný poplatok je 500,- Sk. Komu dal zvyšných 200,- Sk, neviem.

Čo sa týka daní, tie odvádza štátu každý zárobkovo činný občan a je vecou štátu, na aké účely dane rozdeľuje.

K ďalšej otázke asi toľko, že na Obecnom úrade vybavujeme každého bez ohľadu na to, aký je jeho politický názor.

Tvrdenie pisateľa, že pri voľbách do funkcie starostu ho “potislo” KDH je smiešne, pretože tých viac ako 50 % hlasov dali nielen členovia a priaznivci uvedeného hnutia, ale aj z iných politických strán a hnutí, nakoľko pri voľbe starostu sa nevolí strana, ale konkrétny občan, ktorý je pre nich prijateľný.

K trápnej poznámke o pochovávaní snád' len toľko, že kto a ako bude pochovaný, záleží len na živote človeka a nie KDH.

Konštatovanie, že o dva roky budú voľby, je pravda. Verím však, že rozumne uvažujúci občania, ktorých je v našej obci väčšina, si do čela obce zvolia človeka, ktorý bude pre nich prijateľný a bude schopný vzdať sa svojich osobných záujmov pred záujmami obce. Našťastie jeho zvolenie nie je závislé od hlasov občanov podobných ne/anonymnému/ pisateľovi článku.

Záverom odporúčam pisateľovi oboznámiť sa so zákonom č. 392/1992 a jeho ďalších znení, konkrétne zákon č. 248/1994 a to paragrafy 156 a 206, ktoré hovoria o ohováraní a oznamovaní nepravdivých údajov na verejného činiteľa.

Starosta obce.

O jeho vzniku a zániku

Dokončenie z predchádzajúceho spravodaja obce.

Na tomto sprisahaní sa zúčastnil a aj finančne ho podporoval Štefan Tököli ml., ktorý bol aj priateľom palatína Františka Vešelého. Sprisahanie bolo však prezradené, palatín Vešeléni zomrel, cisárske vojská postupne zlikvidovali jednotlivé ohniská odporu, vodcov povstania popravili. Štefan Tököli ml. sa postavil na ozbrojený odpor na Oravskom hrade, počas obliehania hradu cisárskymi vojskami náhle zomrel 4. 12. 1670.

Tököliho dcéry žiadali veliteľa obliehajúceho cisárskeho vojska plukovníka S. Heistera, aby mohli voľne odísť z hradu a telo svojho mŕtveho otca Štefana Tököliho ml. vyniesť z Oravského hradu a pochovať ho podľa jeho želania v kežmarskej hrobke, ktorú dal vybudovať. Hradná posádka 10. decembra 1670 otvorila síce brány Oravského hradu, ale jej podmienky S. Heister neprijal. Cisárske vojsko s veliteľom Pavlom Esterházim vstúpilo do Oravského hradu. Dcéry Štefana Tököliho ml. boli najskôr internované, neskôr na príhovor Pavla Esterháziho ich cisár omilostil.

Štefan Tököli ml. je pochovaný v hrobke kaplnky na Oravskom hrade. Hrobku dala postaviť r. 1617 Alžbeta Coborová, manželka palatína Juraja Turzu, ktorý je spolu s ňou a ich synom Imrichom tiež tu pochovaný.

Rodové majetky a majetkové podiely Tököliovcov podobne ako majetky ostatných šľachtických rodov zúčastnených na Vešelého sprisahaní získala kráľovská komora.

Štefana Tököliho pred smrťou najviac trápil osud jeho syna Imricha /1657-1705/, ktorý sa nesmel dostať do zajatia cisárskych vojakov. Imrich Tököli zrejme ešte pred dobytím Oravského hradu /28. novembra 1670/ ušiel - podľa povesti preoblečený do sedliackych šiat - na Likavu. Keď sa dozvedel o otcovej smrti /4. decembra 1670/ a obsadení hradu Orava cisárskym vojskom, ušiel cez Spiš a Poľsko na majetky do Sedmohradska, ktoré zdedil po svojej matke. Zapojil sa do odboja proti Habsburgovcom pod vedením M. Apafiho a M. Telekiho, ktorí sústreďovali kurucov. Násilný postup absolutistickej vlády Leopolda I., ktorý zrušil aj krajinskú ústavu /r. 1673/ vyvolal veľkú nespokojnosť a vzbury najmä medzi protestantskou šľachtou. Prepuklo otvorené protihabsburské stavovské povstanie uhorskej šľachty /r. 1678-1687/, ktorého cieľom bolo obnovenie krajinských zákonov a náboženských slobôd. Do otvoreného boja proti cisárskym labancom viedol kurucké vojsko Imrich Tököli.

Materiálnu pomoc a finančné prostriedky na podporu povstania získaval najmä z rozsiahlych majetkov Rá-

kociovcov, ktoré boli z veľkej časti na území kontrolovanom povstalcami. Tieto majetky Imrich Tököli získal sobášom s Helenou Zrínskou, vdovou po Františkovi Rákocim I. Veľkú podporu získal aj v radoch protestantskej šľachty.

Imrich Tököli prešiel v polovici októbra 1678 cez Spiš a Liptov so svojim vojskom aj na Oravu, ale hneď pokračoval v obsadzovaní ďalších krajov. Už v nasledujúcom roku sa obrátil o pomoc a spoluprácu k Osmanskej ríši. Bojové úspechy povstaleckých kuruckých vojsk prinútili Leopolda I. zvolať do Šoproňu snem /v apríli 1681/, na ktorom si uhorské stavy a protestanti vymohli isté ústupky.

Cieľom Tököliho nebola však len obrana náboženských slobôd protestantov, chcel sa stať samostatným vládcom severného Uhorska /teda Slovenska/. Tento svoj osobný záujem dal v jeseni r. 1681 predniesť v posolstve veľkovezírovi, žiadal utvoriť osobitné uhorské kniežatsvo pod patronátom Osmanskej ríše. Pomocou osmanského sultána r. 1682 s kuruckými oddielmi obsadil podstatnú časť Slovenska vrátane stredoslovenských banských miest. Po dobytí Fiľakova ho turecký miestodržiteľ Ibrahim paša 16. septembra 1682 korunoval za "kráľa stredného Uhorska" /po turecky Orta Madžar, Maďari ho označovali "tót király"/. Imrich Tököli dostal s korunou aj kráľovské insignie symbolizujúce jeho vazalský vzťah k Porte, voči ktorej mal aj osobitnú vazalskú povinnosť, za ochranu a pomoc osmanských vojsk mal Turkom ročne platiť 40.000 toliarov. Zo Slovenska sa takto vytvorila základňa pre výboje Osmanskej ríše.

V roku 1683 podnikli Turci veľkú výpravu proti Viedni. Cisár Leopold I. uzavrel spojenecké dohody s Poľskom, Benátkami a pápežom. 12. septembra 1683 spojená armáda Jána Sobieskeho a Karola Lotrinského v niekoľko hodinovom boji porazila tureckú armádu. Ďalšie bitky (október 1683) pri Štúrove, pád Ostrihomu, Nových Zámkov (1685), Budína (1686), Moháč (1687) znamenali postupný koniec tureckej i Tököliho moci; Uhorsko sa postupne oslobodzovalo spod osmanskej nadvlády. Cisár Leopold I. v januári 1684 vyhlásil amnestiu. Mnohí magnáti, ktorí podporovali odboj Imricha Tököliho žiadali o milosť. Pridalo sa aj 17 stolíc a 12 miest.

Cisárske vojská na východnom Slovensku dobyli Prešov a Košice sa 25. 10. 1685 tiež vzdali; Tököli sa dostal do neľahkej situácie, pokúsil sa aj vyjednávať s Viedňou. Turci ho však zajali, dokonca mu hrozilo, že ho vydajú Viedni. Istá časť tureckého vojenského velenia predpokladala, že Imrich Tököli je hlavnou prekážkou uzavretia mieru s Rakúskom. Pomohla mu iba zmena vo funkcii veľkovezíra. Imricha Tököliho z väzenia prepustili r. 1686 a postavili ho na čelo deväťtisícovej armády, ktorú tvorili rôzni uhorskí utečenci. Postupne strácal podporu šľachty, cisárskej armáde sa podarilo vytlačiť ho na okrajové územia a keď padol hrad Mukačevo, ktorý bránila

Helena Zrínska do 18. januára 1688, kurucké hnutie sa prakticky rozpadlo. Ako vazal Osmanskej ríše získal r. 1690 titul sedmohradského kniežaťa. Sultán, v ktorého priazni žil, mu udelil aj titul vidinského grófa a daroval mu majetok neďaleko Izmitu v Malej Ázii. Uhorsko sa podarilo oslobodiť spod tureckej moci mierom v Srijemských Karloviciach v januári 1699. Imrich Tököli zomrel r. 1705. Jeho telesné pozostatky previezli do Kežmarku v rámci osláv tisícročia Uhorska, r. 1906 boli umiestnené v novom evanjelickom kostole a r. 1909 boli premiestnené do pristavaného mauzólea.

Majetky šľachtického rodu Tököli skonfiškoval ešte r. 1687 cisár Leopold I.

Ružomerské mestské protokoly zaznamenávajú z povstania Imricha Tököliho bojovú udalosť, na ktorej sa zúčastnil ako vodca kuruckých vojsk.

V septembri r. 1678 prišiel so svojím vojskom, ktoré tvorili Tataři, Turci, Francúzi, Poliaci i kozáci, do Liptova. V ružomerskom kaštieli sv. Žofie bola cisárska posádka - 200 vojakov a 40 drábov - ktorú napadlo kurucké vojsko. Po troch dňoch bojov kuruci Imricha Tököliho kaštieľ sv. Žofie zapálili, dostali sa dovnútra, všetkých vojakov pobili, mŕtvych vyzliekli donaha a na Tököliho koňoch ich odviezli do šachty za Váh.

Ružomerským mešťanom vojaci Imricha Tököliho vzali 83 koní, z ostatného dobytku a obživy obyvateľom mesta máločo ostalo. Z Ružomberka tiahli kuruci ďalej do Turca.

Liptov a jeho obyvateľstvo - ako i obyvateľstvo celého Slovenska - v tomto čase veľmi trpelo. Raz prechádzali týmito krajom kuruci, potom cisárski vojaci ale i bandy a množstvo zbojníkov, ktorí mali tu žirnu pôdu pre svoj lup. Túto dobu vari najlepšie charakterizuje žart z týchto čias. Vojaci stretli na ceste sedliaka a pýtali sa ho: S kým držíš? S labancami alebo kurucmi? Sedliak nevediac, koho má pred sebou, odpovedal: S labancami. Ale vojaci, ktorí sa pýtali, patrili ku kurucom. Dostal bitku a prikázali mu, aby držal s kurucmi.

O dva - tri dni ho znova stretli vojaci a pýtali sa, s kým drží. Odpovedal: S kurucmi. Ale títo boli labanci. Zas dostal bitku a príkaz, aby nabudúce držal s labancami. Po týždni ho opäť stretli vojaci a pýtali sa ho, s kým drží. Odpovedal: Nepýtaj sa, len bi!

Pre poddaných prinášali nepokoje, povstania a vojny len slzy, biedu, nešťastie, choroby a útlak.

V decembri 1670 cisárske vojsko pod velením S. Heistera dobylo po sedemdnovom obliehaní Likavu. Vojaci i veliteľ žasli nad toľkým bohatstvom a vybavením hradu, okrem vnútorného zariadenia a náradia bolo tam množstvo zlatých a strieborných šperkov, strieborného náčinia, drahokamov, perál, umeleckých predmetov, kožušín, kobercov, tureckých prikrývkov a drahocenného šatstva. Celková hodnota bola asi 3 milióny zlatých. Ako zaujímavosť sa uvádza, že za cenu dvoch drahocenných sukní Tököliho dcér uhradila cisárska armáda celé ná-

klady na dobývanie Likavy. Značnú časť vecí získal vtedy sám S. Heister, zvyšok v januári 1671 odviezli do Viedne v otvorených vozoch. Drahocenný textil sa v daždi a plušti väčšinou zničil.

Likava potom slúžila najviac ako ubytovňa pre vojenské posádky a začas aj ako väznica /1685/.

Roku 1690 sa stal záložným pánom Likavského panstva ostrihomský arcibiskup Juraj Sečení. Po jeho smrti /1695/ majetky Likavy pripadli opäť kráľovskej komore.

Posledná kapitola dejín Likavy sa uzavrela definitívne v prvom desaťročí 18. storočia. Hrad, ktoré boli predtým pevnou súčasťou obrany, v novom obrannom systéme už nevyhovovali. Niektoré zbúralo cisárske vojsko ako strediská odboja proti Habsburgovcom, iné zničili povstalci.

V roku 1703 vzniklo posledné povstanie proti Viedni a Habsburgovcom, známe ako povstanie Františka Rákociho II. Do zbrane sa začali verbovať bývalí vojaci a vyslúžilci z najchudobnejších vrstiev ľudu (najmä v oblasti Zátisia), na ktoré najviac doľahli následky povstaní a vojen. Veľmi biedne vybavená armáda si zvolila za svojho vodcu Františka Rákociho II., nevlastného syna Imricha Tököliho. František Rákoci patril k najbohatším magnátom v Uhorsku, bol známy svojím odporom proti Habsburgovcom. Rákociho heslo "Pro libertate" /Za slobodu/ pritiahlo najchudobnejšie skupiny obyvateľstva, ktoré dúfali, že získajú isté sociálne práva. Šľachta sa spočiatku správala odmietavo, ale keď povstalci získali prvé víťazstvá, pridali sa aj viacerí cisárski velitelia, príslušníci uhorskej šľachty so svojimi oddielmi. Očakávali, že získajú naspäť slobody a práva, ktoré im Habsburgovci oklieštili. Vnútorňý charakter povstania sa menil aj pre rôznorodosť záujmov. V priebehu povstania prepukli vzbury aj proti Rákociho vláde, pretože ľarcha všetkých udalostí dopadla opäť len na poddaný ľud.

Na rozkaz Františka Rákociho II. bola v jeseni roku 1707 zbúraná Likava. Liptovská stolica musela vyslať robotníkov a sedliakov, Ružomberok, Ľupča a Boca svojich baníkov. Náklady na búranie musela uhradiť Liptovská stolica.

Hrad Likava viac z rumov nepovstal. Ľud ho kedysi krvopotne staval na svoju ochranu, či ochranu kraja, potom aj na svoje žalárovanie. Poloha Likavy - keďže ležala na živej križovatke obchodných ciest - spôsobila jej slávu i jej zánik. Skoro každá vojenská jednotka sa tu zastavila, nič nepriniesla, iba odniesla. Najmä v 17. storočí, v období viacerých protihabsburských povstaní, keď sa tu striedali cisárske vojenské jednotky i povstalci, trpel najmä poddaný ľud, mestecká i drobné zemianstvo, ktoré muselo prechádzajúce vojská vydržiavať; keď už nemohli a nemali čo dávať "dobrovoľne", vojaci brali násilím všetko, čo sa vziať dalo.

Likava a jej sláva zanikla. Dnes nám už len jej rumovisko pripomína dávne udalosti vzniku, i slávy a zániku.

vdp. Kornel Brtko

Budeme mať MARKÍZU?

dňa 31. 10. 1996. Za príjem signálu TV stanice Markíza budú obce a mesto odvádzať Slovenským telekomunikáciám ročné poplatky.

Starosta obce

Po viacerých jednaniach a žiadostiach mesta Ružomberka, Likavky a ďalších obcí došlo medzi televíznou stanicou MARKÍZA a Slovenskými telekomunikáciami Bratislava k dohode, že televízny vykryvač Mních bude do vianočných sviatkov schopný pokryť signálom Ružomberok, Likavku ako aj ďalšie obce s doterajším slabým signálom. K uvedenému neskoršiemu termínu dochádza aj z dôvodu vykradnutia zariadenia TV vykryvača Mních

Všetko pekné čo sme videli na Majstrovstvách Slovenska v cyklotriale a horských bicykloch, ktoré sa v nedeľu 20. 10. 1996 konali za účasti zahraničných pretekárov v priestoroch bývalého kameňolomu na ul. S. Nemčeka, pokazí pohľad na kopy rôzneho odpadu, ktorý tu navozili občania. Aj takto niektorí vedia prejavíť svoju "kultúrnosť" a zmysel pre poriadok.

S T O P z l o d e j o m !

Začiatkom tohoto mesiaca došlo v našej obci k viacerým krádežiam peňazí v rodinných domoch cez deň zatiaľ neznámymi páchatelmi. **Žiadame všetkých občanov o väčšiu ostražitosť v záujme ochrany vlastného majetku,** pretože nevšímavosť si okolia či vykradnutie susedov (ktorí možno niesú doma), môže sa zajtra vypomstiť Vám. Všímajte si potulujúce sa cudzie osoby, podomových predavačov (podomový predaj nieje povolený), ktorí vo Vašom dome sledujú niečo iné. **Svoje podozrenie oznámte ihneď obecnej polícii, prípadne obecnému úradu, alebo volajte priamu políciu, číslo telefónu 158.** Nezabudnite, že STOP zlodejom je len s Vašou pomocou.

Starosta obce

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Dižobu voči obci na miestnych poplatkoch za rok 1994 a 1995 v čiastke 163.482,50 Sk, ktorú chcela obec od majiteľov Penziónu Romantik, vymáhať exekučne, navrhol za nich uhradiť nový podnikateľ s tým, že obec mu povolí v tomto zariadení pokračovať v činnosti erotického salónu, čo bolo jedným z mimoprogramových bodov na rokovaní obecného zastupiteľstva dňa 28. 8. 1996. K činnosti erotického salónu bolo zo strany starostu a viacerých poslancov veľa výhrad, no napokon bol poslancami obecného zastupiteľstva schválený rozdielom jedného hlasu. Ako sa hlasovalo:

Z celkového počtu 21 bolo prítomných 14 poslancov
za erotický salón - 7 hlasov /HZDS,SDL,HP/
proti salónu - 6 hlasov /KDH/
zdržal sa - 1 hlas /KDH/

Obecné zastupiteľstvo na svojom rokovaní dňa 27. 10. 1996 schválilo Všeobecne záväzné nariadenie obmedzujúce predaj a konzumáciu alkoholických nápojov v pohostinských zariadeniach a predajniach potravín.

K nahliadnutiu je vyvesené na úradnej tabuli Obecného úradu. Účinnosť nadobúda dňom 1. 12. 1996.

Z NAŠEJ MATRIKY

Naši malí spoluobčania:

Martina Cisáriková, Monika Haličková, Klaudia Kudličková, Mária Mravcová, Laura Olosová, Lucia Brnčalová, Ivana Halušková, Matúš Haluška, Natália Lupťáková, Dávid Hliva, Matej Gejdoš, Mária Magová, Miroslav Hrabuša, Kristína Černáková, Simon Fábry, Andrej Lukáč, Richard Hariň, Dominika Fabiánová.

Šťastným rodičom blahoželáme !

Manželstvo uzavreli:

Karol Ďurica a Zuzana Číriková
Roman Gonšor a Silvia Šimová
Miroslav Staroň a Ester Šrankotová
Maroš Dubovec a Zoja Piecková
Ing. Ondrej Mičáň

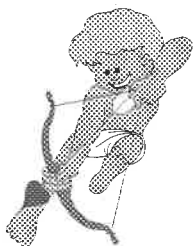
a Ing. Monika Hradská

Pavol Klačko a Marta Némethová
Ján Brtko a Martina Tomusová
Ivan Matúška a Miroslava Némethová
Milan Sládek a Silvia Bystričanová
Róbert Bielesch a Jana Pacigová

Prajeme veľa šťastia !

Opustili nás:

Maga Ladislav 72 r., Turanová Mária 57 r., Fajta Peter 77 r., Guráňová Anna 58 r., Marettová Benita 25 r., Skokanová Elena 83 r., Hradský Štefan 63 r., Ing. Homola Pavol 41 r., Konfálová Ľudmila 76 r.

Čo nové v službách obyvateľom

Ako už mnohí vedia, v priestoroch firmy ODOS D. Kubín /bývalá Včela/ na ul. J. Kačku buduje sa obchodné centrum s prevádzkami stavebniny, železiarstvo, zasklievanie, predaj elektrospotrebičov, textilu, obuvi atď. Do konca tohto roku sa pripravuje otvorenie supermarketu potravín.

Na ulici Železničnej predajňu potravín DISKONT znova prevádzkuje JEDNOTA Lipt. Mikuláš.

KULTÚRNE STREDISKO INFORMUJE

Humoristický program

LORD NORTON a SLUHA JAMES

Účinkujú: Marián Zedníkovič, Stano Dančiak

Miesto: Kultúrny dom v Likavke

Dátum: 23. 11. 1996 (sobota)

Čas: 19³⁰ hod.

Vstupné: 60,- Sk

Predpredaj: Kultúrne stredisko Likavka
tel. č. 261 58

II. ročník celoslovenskej prehliadky Ľudového divadla

Termín: 15. 11. 1996 - 16. 11. 1996

V Kultúrnom dome v Likavke sa predstavia divadelné kolektívy: Rimavská Sobota, Kanianka, Belá-Dulice, Podzámčok a Likavka.

Súťaž pre čitateľov knižnice

“Súťaž o pekné knihy pod vianočný stromček”.

Kde? Knižnica kultúrneho strediska

Kedy? 1. 11. 1996 - 15. 12. 1996

Podmienky súťaže:

Každý čitateľ, ktorý navštívi knižnicu v uvedenom termíne má možnosť zúčastniť sa súťaže.

Otváracie hodiny:

Pondelok, streda, piatok: 13³⁰ - 18⁰⁰ hod.

Obecný úrad upozorňuje

Občania i organizácie sú povinné udržiavať svoje priestory v poriadku a čistote

Napadané lístie odstraňujú vlastníci stromov z komunikácií a verejných priestranstiev.

Úpravy komunikácií po rozkopávkach treba z dôvodu zimnej údržby komunikácií vykonať čo najskôr. Termíny a spôsob úpravy sú stanovené v povolení rozkopávky.

Výkonom kontroly je poverená obecná polícia oprávnená udelovať blokové pokuty.

VEREJNÁ SÚŤAŽ

Starosta obce Likavka

vypisuje verejnú súťaž

pre výber dodávateľa na vykonanie

zimnej údržby miestnych komunikácií.

Súťaže sa môžu zúčastniť

fyzické a právnické osoby

vlastniace potrebné mechanizmy.

Uchádzači si vyzdvihnú súťažné podmienky

na Obecnom úrade najneskôr do 18. 11. 1996.

STAVIAME, BUDUJEME, PRIPRAVUJEME

- V spolupráci so Slovenskou správou ciest L. Mikuláš sme cestou firmy RILINE ukončili zachytenie prívalových dažďových vôd v časti ulice ČSA, ktoré znepríjemňovali život občanom.
- V druhej polovici októbra sme započali s výstavbou plynovodu ul. Jánovčikova I. časť. Dodávateľom je Slovenský plynárenský priemysel, stredisko Ružomberok. Zemné práce zabezpečuje Stredisko služieb obce Likavka.
- Po vybavení stavebného povolenia na základe spracovaného projektu, začneme v prípade priaznivého počasia s výstavbou chodníka a to jeho I. etapy na ul. J. Hollého v úseku od rím. kat. farského úradu po poštu. Povrchové vody, ktoré tu v zimnom období spôsobujú zlé dopravnú situáciu, budú odvedené samostatnou kanalizáciou.
- V pokročilom štádiu projektového zabezpečenia je plynovod II. etapa na ul. Družstevnej. Po vydaní stavebného povolenia realizácia bude možná ihneď.

Upozorňujeme - informujeme

- Nezabudnite, že prístavby, nadstavby a rekonštrukcie rodinných domov, ako aj výstavba garáží, dielní, väčších hospodárskych budov podliehajú vydaniu stavebného povolenia na okresnom úrade - Odbor životného prostredia v Ružomberku.
- Drobné stavby ako oplotenia, výstavba drevární, skleníkov, studní, budov pre chov hospodárskych zvierat so zastavanou plochou do 16 m² podlieha ohláseniu na Obecnom úrade, kde obdržíte aj príslušné formuláre.
- Zriaďovanie hrobových obrúb, ich rekonštrukcia a pod. podlieha samostatnému povoleniu.
- Rozkopávky komunikácií a príľahých pozemkov za účelom zriaďovania prípojok plynu, vody, kanalizácie a pod. sú na základe predloženej žiadosti povolené v zmysle zákona formou "Rozhodnutia". Tlačivá žiadosti vydáva Obecny úrad. Povolenie na rozkopávku štátnej cesty vydáva Slovenská správa ciest v Lipt. Mikuláši. V prípade akýchkoľvek nejasností o možnostiach a podmienkach výstavby obráťte sa o vysvetlenie na Obecnom úrade.

Odmeňujeme.

Komisia pre ochranu životného prostredia, pôdne a vodné hospodárstvo pri Obecnom zastupiteľstve v Likavke hodnotila úpravu predzáhradiek a dvorov v obci. Odmenu vo výške 300,- Sk dostali nasledovní občania: Rodina: **Mišovičová č. 981, Némethová č. 299, Magová č. 340, Kohútová č. 331, Homolová č. 459, Hanoušková č. 464, Bakošová č. 845, Šimová č. 523, Brtková č. 652, Mačniaková č. 422.**

Čo nás trápí.

Vplyvom dlhotrvajúcich dažďov došlo dňa 7. septembra k veľkému znečisteniu ulice J. Hollého splavením čistiarenských kalov, maštalného hnoja a celulózopapierenských odpadov. Túto situáciu spôsobilo nesprávne uloženie a zabezpečenie odpadov, ako aj nevhodný terén. Vzhľadom na vážnosť situácie a sťažnosti mnohých občanov boli zástupcom Okresného úradu, odboru životného prostredia a obcou uložené Poľnohospodárskemu družstvu opatrenia na likvidáciu znečistenia so stanovenými termínmi, ktorých kontrolu vykonáva Okresný úrad v Ružomberku.

Po mnohých sťažnostiach občanov prišla na miesto znečistenia Slovenská televízia dňa 15. 10. 1996 a zábery, ako aj rozhovory s občanmi, starostom a predsedom PD odvysielala v relácii "Magazín životného prostredia" dňa 23. a 24. 10. 1996. Zo strany PD bol daný prísľub, že skládka odpadov bude zlikvidovaná do konca roku 1996. O plnení sľubu sa príde presvedčiť STV.

Zo športu

Futbalový oddiel Likavka má tri družstvá: žiacke, dorastenecké a družstvo dospelých. Žiakom pod vedením trénera Vladimíra Vrabku a asistenta Milana Trečera sa zatiaľ darí výborne. V uplynulej sezóne hrali v krajskej súťaži, ale po zvážení ekonomickej situácie futbalový výbor rozhodol o prehlásení mužstva do okresnej súťaže.

Dorastenci už viac rokov dobre reprezentujú Likavku v okresnej súťaži pod vedením trénera Michala Málika a vedúceho mužstva Vladimíra Durdíka. Možno práve v tomto ročníku sa im konečne podarí obsadiť najvyššiu priečku.

V okresnej súťaži hrajú aj dospelí. Túto sezónu hrajú pod vedením dlhoročného a skúseného hráča Likavky Milana Luptáka. Všetci vkladáme do neho nemalé nádeje. Mužstvo po viacerých neúspechoch v minulých rokoch zabudlo vyhrávať a zodpovedne pristupovať k tréningom. V tejto neľahkej situácii musí byť mužstvu nápomocný aj futbalový výbor.

Fanúšikovia sú netrpezliví a čakajú na víťazstvá. Keď sa mužstvu nedarí, osočujú funkcionárov, trénera a hráčov. To neprispieva ku kvalite a pohode mužstva a preto je pre Likavku každý zápas veľmi ťažký. Veríme, že naši fanúšikovia budú chodiť mužstvá povzbudzovať v čo najväčšom počte.

Priali by sme si od podnikateľov v obci, aby prispeli na rozvoj športu. Veď v obci, okrem príspevku z obecného rozpočtu, nikto neprispel finančne na také krásne (ale finančne náročné) športové odvetvie ako je futbal.

Jaroslav Šimo
predseda futbalového klubu Likavka

Likavan - Spravodaj obce Likavka. Vydáva: Obecny úrad Likavka. Redakčná rada: Ondrej Dubovec, Irena Marošová, Janka Hrčková. Náklad: 900 ks. Sadzba a tlač: TESFO Ružomberok, tel./fax: 0848/32 60 08. Povolene: Okresny úrad v Lipt. Mikuláši č. 4/94.